

Poslední štace

O důchodovém věku jeden člověk trpce poznamenal: „To je poslední štace“. Ano, odchod do důchodu může být poslední velkou změnou v životě člověka. Tou další už je smrt. A smrt je konec – nebo snad ne? Pro nás, dědice materialistické filosofie, je smrt skutečně konec. Ale větší část obyvatel naší planety by s námi nesouhlasila. Jsou snad hloupější než my, když věří v posmrtný život? Co my o tom víme, že život po smrti popíráme?

Možná nás mate fakt, že různí lidé a různá náboženství mají o onom světě různé představy. Přece však najdeme některé společné rysy. Jde především o víru v určité zhodnocení našeho pozemského života. Na výsledku tohoto hodnocení pak závisí kvalita naší posmrtné existence. Vyznavač východních duchovních tradic přitom myslí na to, do čeho se znovu vtělí. Bude králem nebo mouchou? Pro křesťany to znamená, že se, lidově řečeno, dostanou do nebe anebo do pekla. Pro všechny ale platí, že *tento* soud je spravedlivý a proto proti němu není odvolání.

kategorie: Filozofické; 2000-01-31 (T.T.)